

ખનામે ખુલા.

ધી ખટાઉ પારસી નાટક મંડળી.

મોહીની.

નાટકનો ટુંક સાર તથા ગાયનો.

રચી જપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:—જે. કાવચળ ખટાઉ.

ડિરેક્ટર—મી. અમુલાલ એહમદુલ્લા શાહ

નાટક રચનાર,

મુનસી અખ્તારખાન.

હાલ મી. શાંતિભુવન ધીએર—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨ જી.

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૨૧.

શા. ચીમનલાલ ગોહળદાસે જાપી મી જેન એડવોકેટ

પ્રોન્ટીંગ પ્રેસ લીકાંટા—અમદાવાદ.

કૌમત આર આના.

જી. સ. ૧૯૧૧ ઇસ્વીસ કોપી રાષ્ટ્ર તથા ૧૮૧૭ ના ૨૫ આ

આદે મુજબ આ ખેલ ૨૭૪૨ કરેલો છે.

૮૭૪૨

સ્થલ.

પટના અને ઑસ્ટ્રેલીયા.

પુરૂષ પાત્રો

દેખડી

સર જગતામ—પટનાનો એક જુદો રહસ, મુશીલાનો ખાપ પા-
છળથી મોહીનીનો ભરથાર.

મુરેન્દ્ર—પટનાનો કરજદાર રહસ, મોહીનીનો ભરથાર નેક,
સખી વળુદ.

સમદાસ—મુરેન્દ્રનો વફાદાર મીત્ર પાછળથી મુશીલાનો ભરથાર.

ધર્મચંદ—મુરેન્દ્રનો કપટી મીત્ર, પાછળથી દીવાલીનો ભરથાર.

અકરમ—મુરેન્દ્રનો વફાદાર મુસલમાન નોકર.

કુરુદદીન—એક સખી વળુદ મુસલમાન મજદુર.

રી.ક.કત—એક જુદો, જવાન બે.ડીનો ખાસગાર ફેહીમનનો ખાપ.

રોકત—એક જુદો રી.ક.કતનો દોસ્ત ફેહીમનનો આસક.

વોશોંગ—એક વોશોંગ કંપનીનો માલીક પછી ફેહીમનનો ભરથાર.

ફેરચટ—રી.ક.કતનો નોકર.

કેનરટેમલ, જમાદાર, સીપાઇ કુલીઓ નોકરો કાંજ વીગેરે.

સ્ત્રી પાત્રો.

મોહીની બી. એ.—મુરેન્દ્રની એવફા સ્ત્રી પાછળથી સર જગ-
તામની બં.ડી.

મુશીલા—સર જગતામની ડોકરી પછી રામદાસની સ્ત્રી નેક.

દીવાલી—મુશીલાની વફાદાર દાસી પછી ધર્મચંદની સ્ત્રી.

ફેહીમન—રી.ક.કત ફેહીમનનું ડોકરી પછી વાસ્ટરની સ્ત્રી.

દાસીઓ નોકરાની વગેરે વગેરે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૪૨ વર્ગીક .

પુસ્તકનું નામ ખોટી

વિષય ૬૪૬૮:૨-૪ ૪૬૮

બનામે ખુદા.

સીન ૧ ધૈર્ય સ્તુતી.

૨. શહેર પટનાનો એક ખાનદાની અમીર સુરેન્દ્ર, રાજ-
ગાર ધંધામાં નુકશાન થવે, કર્જ ખ્વાફોના ભારી તકાળમાં
આવી પડવાથી પોતે ઓએત્યા દેશમાં સુખાની ખાનની શોધ માટે
જવા તૈયાર છે. પોતાની મન મોહન આ મોહીનીને પોતાના એક
મુસ્લમાન નોકર અકરમને ભરોસે છોડી ઓએત્યા રવાના થાય છે.

૩. સર જગતામ નામના એક આખરદાર રક્ષસની ખેલ
સુશીલા, રામદાસનામી એક સદગ્રહસ્થના પ્રેમમાં લીન થયેલી
વીવાહની માંગની કરે છે. પણ સુરેન્દ્રના વીયોગથી દુખી થયેલ
અરો મીત્ર રામદાસ વીવાહની માંગની સ્વીકારતો નથી. જેથી સર
જગતામ ક્રોધમાં આવી પોતાના એક ધર્મચંદ નામી મીત્ર સાથે
સુશીલાના વીવાહ ઠેડવે છે. તેમજ પ્રપંચી પાછા ધોધાખાજ ધર્મ-
ચંદ, સર જગતામને પણ જુદી અવરધમાં ખીજ વીવાહ કરવા
માટે ઉભારે છે. બોલા દીવનો સર જગતામ ધર્મચંદની માંગણી
સ્વીકારે છે. (old age is a second childhood.)

૪. મીરટર રીકકતમેજ નગ્યામની પ્રેમયુએટ છોકરી ફહીમન
પોતાને મન ગમતા શૌહરના શઓક માટે ન્યુસપેપરમાં આરટી-
કલ છપાવે છે (એક લાએક શૌહરની જરૂરત) આય અખખર
વાંચી મીં વોસ્ટર નામી એક ગમરૂ જવાન ફહીમનના હાથની
હમેશ્વારીમાં આવે છે ફહીમન તેનેજ પસંદ કરે છે અને વોસ્ટર
ત્યાંના નોકર ફરચટની મદદથી એક ઓરતનો લીખાસ લઈ જુલ
રીકકતને લલચાવે છે. જુદો વોસ્ટરને એક જવાન ઓરત સમઝી
ફરચટને લલચ આપી પોતે વોસ્ટર સાથે (ઓરત સમઝીને)
નીકાહ પહોંચે છે.

૫. ગરીબ મદ કીરમત સુરેન્દ્ર સુન્નાની ખાંડની શોધમાં

હાર ખાય છે. અને એ મોહીનાની મજુરીના પાપસા પણ મજુરોને આપી શકતો નથી. મજુરો કરોધમાં આવી તેના કપડાં પણ ઉતારી લે છે. આમ મનાવ જોઈને નુરહદીન નામનો એક મુમ્તઝમાન મજુર સુરેન્દ્રપર રહેમખાણ તેન આગ દાંકણ માટે પોતાનો સાફો લેમજ વાસણ પીકાકિ હાવડા આસી તેના ખાનાં પીનાં માટે પણ ઇન્તેજમ કરતો રહે છે.

૬. મોહીનીને ઝોએઆથી આવેલું એક વર્તમાન મલે છે, કે જેમાં સુરેન્દ્રના મરણની ખબર વાંચવામાં આવે છે. મોહીનીનો વીલાપ અકરમનો તેણીને દીક્ષાસો આપવો. મોહીની સુરેન્દ્રના વીલાપમાં છે ધર્મચંદ્રનું આવવું, અને સુરેન્દ્રનાં મરણની ખબર જાણી મોહીનીને બેઠકાવી સર જમતામ સાથે વીલાહ કરી જવા તેણીને ઉભારે છે. નીરજલ અગલા તેની પ્રપંચમાં આવે છે અ. કસમ તેણીને આ કુકમ થી રોકે છે પણ, ધન દોલતની લાલચમાં આવેલી મોહીની તેને પોતાના ઘેરથી હાંકી કાઢાડે છે.

૭ { ધન ખીરાજો નીર્ધનદારે ધન મુખ તુનન હોય,
તુમ કનચન મન આઝે કનહોયા પરખત કંચન હોય.
મરીખ દુખી પણ ખંતીલો સુરેન્દ્ર નસીમ દેવીને ભરોસે નુરહદીનની મદદથી ખાણ પીછને એક સરખો મેહનત કરી ડુંગર ખોદે છે અને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને યાદ કરતો જાય છે. “ અંતે ધર્મને જન્મ:” શ્રી કૃષ્ણે સાક્ષાત દર્શણ દે છે, અને તમામ ડુંગર સુન્નાને જની જાય છે. સુરેન્દ્ર પોતાના દુખમાં દુખ ઉઠાવનાર મદદગાર નુરહદીનને પોતાને મલેલા ખજાનાનો અરધો હોરસો બખ્શીશ કરે છે

ટોપ સીન.

અંક બીજો.

૧. નીરદોશ સુશીલા ધર્મચંદ સાથે વીલાહ કરવાને નારાજ થયેલી દુખી હાલતમાં વીલાપ કરે છે. તેણીની એક (બીજી) વજાદાર દાસી પોતાની શેકાનીપર આ વીધન જોઈ સુશીલાનો વેલ પોતે ધારણ કરી ધર્મચંદ સાથે પરણી જવાને રમમંદ થાય છે.

અને સુશીલાને જમાવી લે છે, સર જગતાળ દીવાસીને પોતાની મેડી સુશીલા સમઝીને ધર્મચંદ સાથ વીવાહ કરાવી વીંદા કરે છે (ધર્મચંદના પ્રપંચથી અને ઉચ્છેરનીથી મોહીતી ગઈ કાલની સર જગતાળ સાથ પરણી ગઈ છે) મોહીતી સુશીલાના જવાનો લાજ લઈ સર જગતાળને પ્રેમ અને મોહોળ્મતની મીડી મીડી વાતોથી પ્રેમ આંધલો બનાવી દે છે. મોલો સર જગતાળ મોહીતોની મ-હોળ્મતમાં લીન થાય છે. રામદાસ મુલાકાતે આવે છે અને સુ-શીલાના ધર્મચંદ સાથના વીવાહની ખબર સંભળી પોતે આપઘાત કરવાનો ચત્ત કરે છે, પણ સતી સુશીલા જાહર થઈ તેને અટ-કાવી ત્યાંથી બન્ને રવાના થાય છે.

૨. સુરેન્દ્ર અને તુરુદ્દીન કોલતમંદ બની પાછા પોતાને દેહ (પટનામાં) આવે છે, અને અચાનક મોહીતીના ગુમ થ-વાથી શોધમાં નીકળે છે. અકરમની મુલાકાત થાય છે તમામ હાલત ખુદી જાય છે સુરેન્દ્ર અકરમને મોહીતીને સમજાવવા માટે સર જગતાળને ત્યાં મોકલે છે. રસ્તામાં રામદાસ અને સુશીલાની પણ મુલાકાત થાય છે.

૩. અકરમ એક સાધુના વેશમાં મોહીતીની મુલાકાત લે છે. અને સુરેન્દ્રના આવવાની ખબર આપે છે અને પાછી પોતાના અસ્થી શોધરને ત્યાં જવાની જલામત કરે છે. મોહીતી ઇન્કાર કરે છે. અકરમ આપ જવામથી પાછો જાય છે. મોહીતી સુરેન્દ્રના પાછા સંજવન થઈ આવવાની વાતોથી ધમરાવડે.

૪. વોશ્ટર પોતાના ચેન ચાલાથી રીકકતને પુરો બેરકુદ બનાવી ફહીમનને લઈને નાદાસી જાય છે. નોકર ફરચટ તેઓની બધા પોતાને મથે ન આવે માટે તે પણ નાદાસી જાય છે. નવ્યામ રીકકતબેમ પોતાની છોકરી ફહીમનને એક જુદા નવ્યામ સૌકત સાથ પરણાવવાને રાજ થાય છે. સૌકત કાજને લઈ આવે છે અને જુએ છે તો ફહીમનો પતો નથી લાચાર થઈ બન્ને જુદાઓ તેઓની શોધમાં નીકળે છે.

૫. સુરેન્દ્રના આવવાની ખબરથી મોહીતી દીવાનાવાર બને છે. સર જગતાળ તેણીને બીમાર સમઝી ડોક્ટરને જુલાવે છે. ડોક્ટરના વેશમાં સુશીલા ત્યાં મરદાના પોશાકમાં આવે છે સુશી-

જાની ખુબસુરતીથી મોહીનો તેજ મોહીત થઇ પ્રેમ બહાર કરે છે. મુશીલા ઠન્દાર કરે છે. એકઁએક સર જગતાખ આવી લાવે છે, તે બેઈ મોહીની ત્રીયા ચરીત્તરની બાજુ રમેછે સર જગતાખ પુલીસ જુલાવે છે. પુલીસના વેશમાં અકરમ આવે છે સર જગતાખ મુશીલાને ગીરફતાર કરાવે છે.

૬. દીવાલી સુશીલાના વેશમાં ધર્મચંદના મકાનમાં બીરાજે છે. ધર્મચંદ પોતાની નવી દુલ્હનની મુલાકાતે આવે છે અને ખ્યાર મોહોજગતથી ધુંધટ દટાવે છે. જોએ છે શું ? ઓ બંધસાસુર જેરા દોડાઇ. હાથરે મેરા કલેમ, સર જગતાખને દુશાલેડી જગેડ મેહ કાલા કન્મલ ભેજ દીવાલીના દાડમાં અને રાખ દમામથી ધર્મચંદના હાલ્લ ગગડી જાય છે.

૭. મોહીની ધન દૈવતની લોભી લાલચી દયા માયા સર-વેનો ત્યાગ કરી પાપી અને ધાતકી રસ્તે ધારન કરે છે. સુરેન્દ્રને કેમજ સર જગતાખને કોઈપણ ફરેખ રચી મારી નાખી દૈવતની આપ મુખતાર થઇ રહેવા તલપે છે. સુરેન્દ્ર દૈવયોગે ત્યાં આવી શાગે છે. પત્નીની સાલેસાઇ, પતનીની બેવફાઇ, તકરાર વચ્ચે ધર્મચંદ આવી લાગે છે. ધર્મચંદ અને સુરેન્દ્રનો મુકાબલો. ધર્મચંદ જીતી થાય છે. ગફલતનો લાભ લઇ મોહીની સુરેન્દ્રને એક કુંવામાં હડસેલી દેછે, પણ વફાદાર અકરમ પોતાના માલીકને કુંવામાંથી ખચાવી કાઢાડે છે.

ડોપ સીન.

અંક ત્રીજો.

૧. મોહીની અને ધર્મચંદ બન્ને એક બીજી પ્રપંચની બાજુ રચાવે છે. યાને મોહીની કાઇ પ્રકારે સર જગતાખને દીવાનો બ-ન્ધવી નાખે, અને ધર્મચંદ અડધી રાતને સમય સુરેન્દ્રને તેના ખવાખગાદમાં કલ્લ કરે. આય પ્રપંચ અકરમ સાંભલી પોતાના માલીકના ખચાર માટે દોડી જાય છે. સર જગતાખ મોલો શીઝર પ્રેમનો આંધલો મોહીની સાથ ખ્યારે કરે છે મોહીની તેના ખ્યારને

ખીજારે છે અને નોકર ચાકરો સામને સર જગતાળનું અપમાન કરે છે. રક્તા રક્તા સર જગતાળ કોપમાં અર્ધ ઘેરો જેવો બને છે. પ્રપંચી મોહીની તેને સુશીલા કુકરમી અધરમી થઇ છે અને ધર્મચંદને મુકી રામદાસ સાથે નાદાશી ગઇ છે એવા અપમાન ભયાં બોલોથી સર જગતાળને બીજકુલ દીવાનો બાવલો મનાવી દે છે. પોતાની આગરપર આંચ આવેલી સાંભલી સર જગતાળ દીવાનો બની જાય છે, અને કરોધના આવેશમાં પોતાના મકાનથી દુર થઇ જાય છે.

૨. સુરેન્દ્રની ખ્યામગાદ અકરમ પોતાના માલીકની જમેદ પોતે મુછ રહે છે. પ્રપંચી ધર્મચંદ વાર કરવા જાય છે. અકરમ જાહેર થાય છે. બન્ને વચ્ચે લડાઇ, ધર્મચંદ જખ્મી થઇ પડે છે. મોહીની અકરમપર હુમલો કરે છે, બીજી તરફથી સુરેન્દ્ર પીરતોલના જેરે તેથીને અટકાવે છે સુરેન્દ્ર ધર્મચંદને છોડી દે છે.

૩. સર જગતાળ દીવાનો હાડમાર થયલો ઈર્ષપીતાલમાં પડ્યો છે. સુશીલા એક નર્સ તરીકે તેમજ રામદાસ એક કમપાન્ડર તરીકે તેનો સારવાર કરે છે. મોહીની રામદાસને કમપાન્ડર સમજીને તેને લાલચ આપી દવામાં જેહેર મેલવી સર જગતાળને ચારી નાખવાને ઉભારે છે. ભલો રામદાસ મોહીનીનું આવ કાવત્રુ દરેકને કહી સંભલાવે છે. બાડા પુટી જવાથી મોહીની ત્યાંથી નીકળી જાય છે. જેહેરનું નામ સાંભલનાજ ખુદા સર જગતાળ હા-ર્ટફેલ થવે મરણ પામે છે.

૪. વોશ્ટરના ઘેરમાં ટાઇ મરઘી ચોર મરઘાં ચોરી જાય છે. ફરચટ તે ચોરને ચાલાકાથી પકડે છે. પોલીસની હુમલામ જોઇ આ બન્ને છુદાઓ મરઘીના પીંજરામાં સંતાઇ બેસે છે. પુલીસ-વાલો અમલદાર તેઓને મરઘી ચોર સમજી પકડે છે, પણ વો-શ્ટર તેઓને બચાવી લે છે અને ખરા ચોરને પુલીસના સ્વાધી-નમાં આપે છે. લાચાર થઇ મીરજી રીકકત પોતાની છોકરી ફહીમનને વોશ્ટર સાથે પરણાવી આપે છે, છુદો બીચારો મીરજી શોકત હાથ મલતો રહી જાય છે.

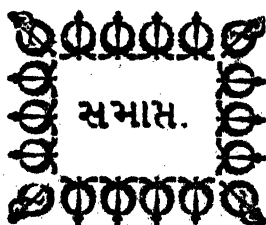
૫. મોહીની સર જગતાળની દોલત માલ લઇને નાદસ્તી

જન્મની યુક્તિમાં તીજેરી ખેલે છે અને વધુ ચોથ માટે ત્રીજે-
રીમાં અંદર દાખલ થાય છે. પણ (કુદરતનો ફટકો) તીજેરીના
હેન્ડલમાં સાડીનો પદલો ભેરવાવાથી તીજેરીનું ખાસતું બંધ થાય
છે. મોઢીની અંદર યુગલાઇને મરી જાય છે. સર જગતાગન
વસીયતનામાં પ્રમાણે સુશીલા માલીક થાય છે, અને તીજેરી ખો-
લીને ભેતાંજ હે બગવાન ! ! !

૬. નાસીપાસ થયેલો માર ખાધેલો ધર્મચંદ પોતાને ઘેર
આવી ગુજરેલા બનાઓપર અફસોસ કરે છે. દીવાલી તેનો વાનો
સાંભળીને તેને ઉપદેશ કરે છે. આખર દારેલો ધર્મચંદ દીવા-
લીના નસીહતપર અમલ કરે છે અને આવી એક 'ચમરકાનારને
લાથે લાચાર થઇ કાપા કરતુકની તોચા કરે છે.

૭. હિન્દ સરજગીનનો સીંગાર. મરદુમ સર જગતાગન
વસીયત પ્રમાણે બલા રામદાસ સાથે સુશીલાના વીવાહ થાય છે.
ધર્મચંદ પોતાના પાપોનો નિપસ્તાવો કરી પાછો સરવેનો મીત્ર
થાય છે. વફાદાર અકરમ પોતાની ઇમાનદારીના મીઠા ફલ પામે
છે. વીવાહની દુમધામ.

ગોડ મેવ ધી કાંગ એમપરર.

બનામે ખુદા.

ધી ખટાઉ પારસી નાટક મંડલીના

મોહીની

ખેલમાં ગવાતા ગાયનો,

અંક પહેલો.

દાસીઓ—

૧

સ્વામી કીરપા નીધાન જગમે તેરો માન
તુહી દેવન હારા, તુહી પાલન હારા, જીવન તેરો દાન
ગીરધારી તોરી મહેમા હજો સારી અનગીન કીરપાતે હારી
પાત પાત, હારી હારી, તુહી હજો પકતી માન—સ્વામી
(ઢોહો)

હમ્મેં હંજો સો પાપ હંજો, ઐર તુમ્મેં હંજો સો પુન,
હમ મુરખ અગ્યાન હંજો, ઐર તુમ્મેં ભરે હંજો શુન—ગીર.

મોહીની—

૨

પરદેશ ના છાન્હ બવ બાલમ, મ્હેતૌ પ્રીતકી એકી રીત નહીં
મયેં તો પ્રેમમેં મુખ જુધ હાર ગર્ધ તેહે શામ સુંદર
પ્રીતીત નહીં.

ક્યેસે ધીરજ રાખું હે મોરે શયામ પ્રીતમજીરે રસયાં
પ્રાન પીયુ ગર બકે બસોતુમ સાત સમન્દર પાર
હુબત હુબત પયેરકે આંકે લાખ મીલે મજધાર
દરશન દેા તોરે બનકે પખેર આંકે સો સો બાર
નયનનસે તોરે ચરણ લગાંકે પંખ બે દે કીરવાર.

સુસીલા અને દાસીઓ—

૩

હેરી સખી વોહ સાજન લોલાં બાલા મતવાલા જોમનમે
તનકે જનકે છુધુ નગરમે આયોરી
દીલકો સંભાલના હાં લોલે બાલે
છતીયનલી ધડકે ઉમરે પીયુ ખીન, અખીયન લીકડકે
હાં મોરી સજની
હેરી સખી મોરે મનકો ખીરહા લાગે, દીન રચેના
રંજ સહેના
હરદમ હએ ગમ, હુખસે નાંહી પરચયેના—દીલકો.

ફેધમન—

૪

જન સાંવરી સલોની સુરતીયાં જસી હએ
મનમે મોરે ચુબોરહી સુધયાં—જન સાવરી
પીયા ખીન કલન પરત જયરાં જરત
કચ્છ ન બાવત હએ આવો સધયાં—જન સાવરી
પ્રેમ જાન લાગે દીલપે મોરી ઠારી
જે દર્દ વાકી પ્રીતસે મયે હારી
વોહ ચાંદ આએ, જલવા દીખાએ, મીલકે ઈદ મનાએ—જન

ફેધમન વાસ્ટર ફરચટ—

૫

મેરી જન, પ્યારી પ્યારી આનખાન
તેરી ચાનકે ફુરખાન પ્યારે દીલો જન
ચટ નોટ દસકી બુનાવો વીસકી મંગાવો
ચારો કોપી લાવો સચેર કરનેકો અજ બાયેં
પ્રીર ક્યા હએ મોટર મંગાવ હાં હાં
જનત હએ અયેસે જીનેકી હુવે હમ પાસ
ચાલ ખુજ આઈ રાસ
હો ગયે મરે હમ તક પાસ
રૂપયે દો ઇનામકે પચાસ
ચલો ચલો ચલો ચલો ચલો અજ દુર બાયેં સચેરકો—મેરી

ફેફમન—

૬

દુખ ઝેલતી હું મયેં યમાન કે ચમનમેં જોમનપ્રી બહારસે
 દીલ કુંકતી હું મયેં હીજનપ્રી જલનમેં જીમરકે સારસે
 દીલ આબારમે, હાં ગમખારસે હું અરુક ખાર પ્રીમાર ચારસે

દોહો.

ફલકને છીન લીયા એશ કામ સનીકો
 ઇલાહી આંગ લગે એસી છુંડ જાનીકો
 લીયા ન ચર્ખને એહા મુઝે બરાબરકા
 તરસ રહી હું જવાનીમેં મયેં જવાનીકો—દુખ

ફેફમન અને વોસ્ટર—

૭

છોડા ખાતેં એ વાહી દુટી ના. જુક કલાઈ
 હાથે મુથકીલ હુવા અમ તો છુના
 મયેં હું હીમાકત તુ હએ હસીના
 કેખો ન નીકલે પસીના ખુમ હાંજ હાં
 લો પીરકે દીન વકતે સહર મર ગઈ બકરી
 આંખે તો ખુલી રહે ગઈ પર મર ગઈ બકરી
 દીલમેં યે મેરે એક દાગે અલમ કર ગઈ બકરી
 મર કરલી મેરે પેટમેં ધર કર ગઈ બકરી
 ખાસદાન ઉગાલ દાન, ઇતદાન, લાહું બન—છોડા

વોસ્ટર અને રીકતબેગ—

૮

કથું નેહાં લગા કર ખાલે જોબનકો
 લુટ લીયાજી મયેં હર ગઈ હુંડ હર ગઈ હુંડ
 ઈસ મુરગીને મેરે દીલકા કરખા
 છીન લીયાજી ધર કર ગઈ બરસર કર ગઈ
 કીસ બેઠસીસે જો ખટકે મેરે સીને બડકર
 મુખલીયાજી મયેં મર ગઈ હુંડ મર ગઈ હુંડ
 હે ભુલકી જાગનને ખટકે

સર તોડ લીધા, સર ચક ગઈ જરરરર સર ચક ગઈ
 વોહ મુરખા ટેની ફક્કથા જોશીને બહકે
 મુખ લીધા કયા હર ગઈ કુકડું
 હજે ગેટખપ તેરા ઉનીસ સોકા કયા લેન્ડર
 તુ ગાબન બારા મહીનેકી હજે ડીસેખર
 કયું કહે ગઈ હાં કહે ગઈ—કયું નેહાં—

મોહીની—

૬

અચરા બાએ કુચ્છ ના બાએ પીયાકી યાદ મનવા જસએ
 એ—દઈ
 હન જીન કુચ્છ ના ભાત યાદ આત, હરપલ અયા જસત
 મોરા એ—દઈ.
 નીસ દીન ધડી ધડી પલછીન તરસત અયા ખરસત
 પીયા અંખીયનસેં રકત મોહિ—એરી દઈ

સુરેન્દ્ર—

૧૦

ખડલા રંગ ફલકને હમરીગત બઈ ન્યારી
 કોન જતન કરે ખારી વોહ કીરતાર ઢેઢે તાર નહયાં હમરી
 કોન જતન કરે ખારી—ખડલા રંગ

ડ્રોપ.

અંક ખીજો.

સાચીઓ—

૧૧

કયેસા મ્યારા સમા મન બાએ,
 ક્યારી ક્યારી ખઠાર બરી.
 કહી બેલા બુધ લહેરાએ, ધયારે કરે સોસન ખડી
 ગુપ્ત મુને હાર મુંદન જયેડી કલી પીરાયે હર ન્યારીરે
 ઇન કુલનમેં મુંદીયો બાલા સારી મનયાકી સીડી બાપીરે,

ચન્દ્ર હોએ શુભ થોડે સારે સમન ખરન તારે
જયે જયે જયેકાર કહો હેરી સખી રામકી
મનકો લુભાવે સંગ હમારી—કયેસા.

હાસીઓ—

૧૨

ખના દોડે દોડે જાએ કુલન હાર ગતે સોહાએ
પ્યારીસે સીમ્મ પીયુ જા મીલોરી
ખાકા ધામ મનોહર હોએ ચલોરી
સતી પતીકે હાં વારી જાએ સખીરી ચલોરી
કલી કલી કીહાં લુટે બહાર સખીરી ચલો—કયેસા.

મોહીની—

૧૩

ભરકે રસકે પ્યાલે રસીલે પીલે છળીલે પીયા
મન જાએ થોડે મોરે નયે ૥ મત વાલે
છાલે જીગર કે નીરાલે હુવે દીલે બીસમીતકેરે
આવજી આવો લગાવો ગલે તન મન ધન સખ
વારૂં મયેં તુમપર વારૂં
નીસારૂં મયેં તુમપર જાન જીયા—મરકે.

રીકકત અને સૈવકત—

૧૪

ખની જોથી શુદ્ધની રંડવા કરકે ભાગી જોડે જો ખની
કલ્લે મુંઢાકે થોડે નાક કટાઈ ઇજ્જતધી જો વોહબી લુભાઈ
લુટ ગયે યાં માલો જેવરો મની હાય હાય—ખની
કહાં હોએ વોહ ઈફક
ઔર ઈફકકા જજ્યા
વોહ બર્ફ હો ગયા
જોધા ખો ગયા
ખન્દા સો ગયા—ખનીથી
દીલ જવાનીમેં લુટ જો ગયો
દીન દહાડે લુટ જો ગયો

હુટ ગએ ચાંહા ચહે નસીબાંકે ધની-હાય હાય
 કહાં હએ મેરી બેટી
 કહાં હએ મેરી બીબી
 વાસ્તર ધો ગયા
 ફાંસી પીરો ગયા
 બે હોનાયા હો ગયા—બનીચી

દાસીઓ—

૧૫

તોહે પ્રીતમે ઉમંગ ભરા ચહે બે બના
 લટ કાલી કાલી હએ, નાગન જહેરીલી હએ
 નયન વાકી મારો કારી કટારી
 કરો વોહ જીગર વાકેપાર—તોહે પ્રીત
 પતી જબ આએગા પ્રેમ જતાએગા
 કરેગી નજરીયા કા વાર—તોહે પ્રીત

દાસીઓ—

૧૬

સખી ઘુંઘટ ઉઠાવ દરશન દીખાવ
 નાર શર મીલી અદા ઘાત ભરી—સખી
 મોહન કે સંગ રંગ રચાઆલી
 બાલે બેબનકી કુલે ફલેરે ડાલી
 આન બાન શાન શાદમાં
 કબલક લાજ નાર શર મીલી અદા ઘાત ભરી—સખી

દાસીઓ દીવાલી અને ધરમચંદ ૧૭

દુલ્હા જીને માંગા થા થાલ મીલા ચહે માલ
 ખીરકી દાલ કી ચહે મીસાલ બની હએ
 આઘં ભવાની લગ ગયા ગહન આવ અલીમું બના
 ભાગસે પાયે. ન લીખા કહાંસે આએ
 થા ઝમર ઝમર પહા નજરપર

ઉઠ્યા ખુલાતો લો મીલા થકે આંદ

ભાગ કે ધની

ચેહી પદમની કાલકી જની અળ ફુલ્લન જની—ફુલ્લ

ટ્રોપ સીન.

અંક ત્રીજો.

મદ્રાસન છોકરીઓ—

૧૮

કજા ઇરમ પદ ઇત્તા વીનુરી અડમતા રોત્તા
કનય પરપપડી, ચવલ મગળ લઈ પુનર કરતને
તીર કળથુ મલ ઇપડી, ચતુ દીનું સુત્તીડુ સુતને
અન્ના મલઈકી કરગાંડી અન્ના લોડીનું મીંગો
અગ મગ લત્તને ચરલુ પડીતી ગુમ ઐયને
તીસ ચરવઉ વીટકુર મઈ નઈ નડીતીયા ચુપ્પચને

વોસ્ટર રીકકત ફ્રેઈમન ફ્રેચાંટ અને સવકત.

૧૯

વોહ હીકમત શીતરતકા હમને મારા કોડા

વીન આયા અપના ખચ્ચર

ઈઝી કેન્ટર

જયેસે વયેલર થોડા

અળ ઉલ્લટકી ગાડીકે આડે ન આએ રોડા

યારળ સફાયટ હો ચટ પટ ઇન દોનોંકા ભોડા

ઈલાહી દુઆહો અરલકી કુબુલ

ઉદુકી નજર પડે ખાક ધુલ

મજલુમ અતા અલાહકી દુઆ સુન યારળ મતકર દેર

એ શેરખા વોહ મીસ રોલીસ્ટન હો જાએ નોવેર (૩)

આરે કુલુક ખાલુમવા, ઉલ્લટકી રેસમેં તુ નવ હસકે વેટ

મેં હાથે વીન આપા, ઔર ખુબ હસા લાયા
 કપ ટી. બી. ટી. કલબકા પાયા
 અબ ચુકાદો સોધે હાથે ઘર ભરકો જરકા તે.

સમાપ્ત.

